

Michala Janochová: Vliv pedagogiky Marie Montessori na osobnostní rozvoj dítěte. Praha, Pedagogická fakulta UK 2006. Diplomová práce. 83 s. + přílohy

posudek vedoucího práce

Diplomantka projevvala o zadané téma značný zájem již během studií oboru pedagogika, vyznačovala se silnou orientací k metodám a formám přirozeného přístupu k dítěti a rozvíjení jeho osobnosti s co možná nejmenšími zásahy ze strany dospělých zvenčí. Zcela logicky nemohla na této cestě obejít pedagogické zkušenosti systému M. Montessori. Navíc její zájem zesílil po nástupu do praxe (od roku 2002), kdy na „vlastní kůži“ začala pociťovat důsledky působení dospělých na vývoj dítěte v oblasti školní výuky. Obě oblasti, teoretický zájem a praktické působení, se potom promítly do zpracování předložené diplomové práce.

Práce je dobře promyšlena po stránce obsahové, ze které potom byla stanovena celková struktura práce. Je sympatické, že diplomantka zvolila nikoliv pouze konstatující formu zpracování textu, ale snažila postihnout i širší zázemí zvoleného tématu. Celkem pět kapitol práce je rozčleněno na úvodní obecné příčiny proměn výchovy a vzdělávání, vývoj a současné pojetí chápání osobnostního rozvoje dítěte, základní principy a znaky pedagogiky M. Montessoriové, ústící do kapitoly o limitech a mezích současné převažující praxe vzdělávání, které jsou uzavírány prakticky orientovanou kapitolou o postřezích z praxe montessori škol v České republice.

Po stránce obsahové je práce zaměřena na diskusi s dosavadní odbornou literaturou, přičemž si autorka v textu klade velmi horké a dosud málo a ne zcela uspokojivě zodpovězené otázky, na něž hledá odpovědi zejména ve vlastním pozorování „montessori skutečnosti“ v praxi několika základních škol uplatňujících montessori metodu v praxi. Slabší stránkou práce je místy jednoduchý popisný styl, často uspokojení s prvním nástínem textu a občasné drobné překlepy. Tyto nedostatky jsou mnohonásobně vyváženy celkovým vyústěním práce do tolik potřebné inspirace z pera praktika a velmi dobrou znalostí montessori pedagogiky, která je pro řadu učitelů stále vnímaná jako něco určeného jen pro děti s handikepy. Autorka ukazuje, že cesta ke klíčovým kompetencím u dětí vede zejména přes metody známé nebo inspirované právě montessori pedagogikou.

Autorka prokázala potřebnou míru dovedností práce s odbornou literaturou, použitými výzkumnými metodami, a formálním zpracováním celého aparátu práce.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem hodnotím práci M. Janochové jako velmi dobrou.

Praha, 5. 1. 2007

Prof. PhDr. Karel Rýdl, CSc.

KPPg PedF UK Praha